

Invenția se referă la medicină, mai concret la otorinolaringologie și poate fi utilizată pentru fixarea foițelor mucoasei septului nazal.

Este cunoscut dispozitivul sub formă de tampon din material organic destinat pentru fixarea foițelor mucoasei septului nazal [1]. După rezecția submucopericondrală a septului nazal se ia tamponul din tifon cu pensa și se introduce în fosa nazală printr-o mișcare de jos în sus în formă de undă. La terminarea tamponamentului se face un pansament de tip praștie.

Dezavantajele dispozitivului descris sunt traumarea mucoasei, dereglarea respirației nazale, apariția cefaleei, lacrimației, proceselor inflamatorii ale nasului și sinusurilor paranasale.

Mai este cunoscut un dispozitiv pentru fixarea foițelor mucoasei septului nazal care constă din plăcile din peliculă celuloidă acoperite cu peritoneu formalinizat și îmbibat cu antibiotice [2].

Dezavantajele dispozitivului sunt alergizarea organismului, incompatibilitatea țesuturilor la peritoneu, apariția edemului postoperator, fixarea neuniformă și instabilă a foițelor mucoasei septului nazal.

Problema pe care o rezolvă invenția este restabilirea perfectă a respirației, prevenirea hemoragiilor nazale, micșorarea timpului de aflare a pacientului în staționar.

Esența invenției constă în aceea că dispozitivul pentru fixarea foițelor mucoasei septului nazal este confecționat din fluoroplast, sub formă de placă perforată cu lungimea 50...60 mm, lățimea 10...20 mm și grosimea 0,5 mm.

Avantajul dispozitivului constă în fixarea strânsă și uniformă a foițelor septului nazal, fluoroplastul fiind un material organic compact, compatibil cu țesuturile umane, care nu traumează mucoasa și aderă strâns la septul nazal, iar perforațiile din plăci asigură o microcirculație perfectă a zonei hemoragice și combate edemul postoperator.

Rezultatul constă în asigurarea respirației nazale, fixarea strânsă a foițelor mucoasei septului nazal, prevenirea apariției hematoamelor nazale și micșorarea procesului inflamator.

Invenția se explică cu ajutorul figurii, care reprezintă vederea generală a plăcilor.

Dispozitivul pentru fixarea foițelor mucoasei septului nazal este confecționat sub formă de placă 1 ce conține perforații 2, astfel încât placa are lungimea 50...60 mm, lățimea 10...20 mm și grosimea 0,5 mm.

Dispozitivul se utilizează în felul următor.

După efectuarea rezecției submucopericondrale a septului nazal, se introduce așa de catgut împreună cu acul Deșan în fosa nazală din partea operată, se străbat cu acul straturile mucoasei septului nazal în partea posterioară, se ia placa 1 și se îmbracă așa în perforațiile 2 posterioare ale plăcilor, se introduc placile câte una pe așa în fosele nazale de fiecare parte a septului nazal, se fixează capetele aței în perforațiile anterioare ale plăcilor, se îmbracă un capăt al aței în acul chirurgical, se străbat cu acul straturile mucoasei septului nazal în partea anterioară și se înnodează capetele aței; plăcile se înlătură peste 24 de ore.

Exemplu

Bolnavul D., anul nașterii 1970, internat în staționar cu diagnosticul de deviație a septului nazal. După operația de rezecție submucopericondrală a septului nazal s-au aplicat plăcile de fluoroplast conform metodei descrise mai sus. Peste 4 ore după operație pacientul a plecat acasă. A doua zi s-au înlăturat plăcile, s-a efectuat toaleta cavității nazale și pacientul în stare satisfăcătoare cu respirația nazală restabilită a fost externat.

Metoda propusă a fost aplicată la 136 bolnavi, obținând la toți un efect pozitiv, fără complicații și efecte nedorite.